

בש"פ 3079/23 - מדינת ישראל נגד חסן אזברגה, מוחמד אזברגה, עומר אזברגה, מוחמד סלים אזברגה

בבית המשפט העליון

בש"פ 3079/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:
1. חסן אזברגה
2. מוחמד אזברגה
3. עומר אזברגה
4. מוחמד סלים אזברגה

בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996; בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד יוסף קנפו

בשם המשיב 1: עו"ד אסתר בר ציון

בשם המשיב 2: עו"ד אריאל פיצ'וטקה

בשם המשיב 3: עו"ד כבהא שאדי

החלטה

1. לפני בקשה שביעית בעניינם של משיבים 1-3 ובקשה שניה בעניינו של משיב 4 להארכת מעצרם מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).
2. ביום 8.2.2021 הוגש כתב אישום נגד משיבים 1-3 ונאשמים נוספים המייחס להם עבירות חמורות רבות. ביום 20.7.2022 הוגש כתב אישום מתוקן בחמישית (להלן: כתב האישום המתוקן) שבו אוחד הדיון עם עניינו של משיב 4. כתב האישום המתוקן מייחס למשיבים עבירות של רצח בכוונה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא לפי סעיפים 301א(1), 301א(9), 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח בצוותא חדא (ריבוי עבירות) לפי סעיפים 305(1) ו-29 לחוק; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 335א(1) ו-335א(2) לחוק; נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא לפי סעיפים 144ב) רישא וסיפא ו-29 לחוק; השמדת ראיה בצוותא חדא לפי סעיפים 242 ו-29 לחוק; שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק; וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449א(1) לחוק.
3. הרקע העובדתי וההליכים הצריכים לעניין נסקרו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה (ראו: בש"פ 4950/22 מדינת ישראל נ' אזברגה (31.7.2022); בש"פ 630/23 מדינת ישראל נ' אזברגה (13.2.2023)) ומשכך לא אחזור על הדברים.
- בתמצית יצוין כי המעשים האמורים נעשו על רקע סכסוך דמים בין משפחת אזברגה למשפחת אבו צעלוק המתגוררות בשכנות זו לזו בעיר לוד, ובסמוך לאחר רצח סלמאן אזברגה (להלן: סלמאן). על פי כתב האישום המתוקן, המשיבים קשרו קשר יחד עם אחרים להמית את אחד מבני משפחת אבו צעלוק, כנקמת דם על רצח סלמאן. לצורך זאת עקבו באמצעות מספר רכבים אחרי בני משפחת אבו צעלוק, שהיו בדרכם מהעיר לוד לכפר קאסם בליווי משטרת, במטרה לבצע לעבר השירה ירי. בהמשך, נאשם 1 בכתב האישום המתוקן ואדם נוסף "ירו מכלי הנשק לפחות שלוש עשרה יריות מטווח קצר לעבר כלי הרכב של אבו צעלוק שנסעו בשיירה, בכוונה לגרום למותם של בני משפחת אבו צעלוק ותוך יצירת סכנה ממשית לחייהם של השוטרים שנסעו ברכב המשטרה המוביל ונוסעי כלי רכב נוספים שנסעו בכביש". כתוצאה ממעשי הנאשמים, ובכלל זאת המשיבים בענייננו, נגרמו, בין היתר, מותו של עמר אבו צעלוק ופציעתו באורח אנוש של זכי אבו צעלוק. לאחר מימוש תכניתם, נקטו הנאשמים בפעולות שונות לשיבוש והשמדת ראיות במטרה להימלט מעונש ולמנוע או להכשיל הליך שיפוטי.
4. עם הגשת כתב האישום בעניינם של המשיבים הוגשה בקשה למעצרם עד תום ההליכים נגדם. מאז הוארך מעצרם מספר פעמים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, כאשר הבקשה דן היא כאמור בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף זה בעניינם של משיבים 1-3 ובקשה שניה בעניינו של משיב 4.

5. בבקשה שלפניי, בא-כוח המבקשת מדגיש כי ניתן ללמוד על מסוכנותם הרבה של המשיבים ממעשיהם, שכן המשיבים ביצעו, לפי כתב האישום האמור, ירי ללא הבחנה לעבר בני המשפחה היריבה. כל זאת לנגד עיני הליווי משטרי, בכביש עמוס והומה אדם ולאחר תכנון מורכב ורב משתתפים. נטען כי מעשים אלה אף מקימים מסוכנות סטטוטורית מאחר שמדובר בעבירה שדינה מאסר עולם, ובהתחשב בכך שכתב האישום המתוקן כלל עבירות של שימוש בנשק חם. כמו כן, נטען כי מסוכנותם של משיבים 1-3 נתמכת בתסקירי המבחן שנערכו בעניינם, ומסוכנותם של משיבים 3-4 מתחזקת נוכח עברם הפלילי. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיבים מקימים גם חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט בהתחשב בפעולות שביצעו להעלים ולטשטש ראיות הקושרות אותם לביצוע המעשים. בסיכום הדברים, נטען כי לא ניתן לאיין את מסוכנותם של המשיבים בנקודת הזמן הנוכחית אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

6. באשר לקצב ניהול ההליך העיקרי, בא-כוח המבקשת טוען כי על אף היקפו הנרחב, התיק מתנהל באופן "משביע רצון", ומציין כי עד כה התקיימו 14 דיוני הוכחות, במסגרתם העידו 66 עדי תביעה, וכי צפויים להתקיים 7 דיוני הוכחות נוספים, כך שפרשת התביעה צפויה להסתיים ביום 20.9.2023 ופרשת ההגנה צפויה להתחיל ביום 12.10.2023.

7. בדיון שנערך לפניי התנגדו באי-כוח המשיבים לבקשה וביקשו להורות על בחינת חלופת מעצר של מעצר בפיקוח אלקטרוני תחת שני מפקחים. באת-כוח משיב 1 הדגישה כי נסיבותיו שונות מנסיבותיהם של יתר הנאשמים שכן הוא לא התגורר בעיר לוד; מעורבותו במעשי הרצח הייתה מופחתת; הוא נעדר עבר פלילי; ונסיבותיו האישיות מפריכות את חזקת המסוכנות. בא-כוח משיב 2 ציין כי על אף החלטתו של בית משפט זה מיום 13.2.2023 טרם נערך תסקיר משלים בעניינו, וכי בתסקיר היחיד שנערך לו לפני שבעה חודשים לא נבחנה האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני. בא-כוח משיב 3 הלין על התמשכות ההליכים וטען כי נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של משיב 3 "מקהות" את מסוכנותו. בא-כוח משיב 4 עמד על כך שטרם נערך תסקיר בעניינו, וביקש כי בית המשפט יורה על הפנייתו לקבלת תסקיר.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שלפניי, הגעתי למסקנה כי דינה להתקבל.

9. כידוע, בבחינת בקשות הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין שמירה על זכות החירות של הנאשם וחזקת החפות העומדת לו, לבין אינטרסים של שמירה על שלום הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, על בית המשפט לשקול את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מאימת הדין; חלוף הזמן מתחילת מעצרו והתמשכות ההליכים (בש"פ 1520/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (10.3.2022)).

10. בעניינו, חומרת המעשים המיוחסים למשיבים משקפת באופן ברור את מסוכנותם. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המשיבים ביצעו לאור יום ובנוכחות כוחות משטרה עבירות מן החמורות שבספר החוקים, בכלל זה רצח בכוונה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, וזאת לאחר תכנון ושיתוף פעולה של רבים. בהמשך אף פעלו לטשטוש מעשיהם ומניעת העמדתם לדין. בנסיבות אלה ברי כי המשיבים אינם נרתעים מלהפר את החוק ואף נכונים לסכן את חייהם של חפים מפשע לצורך מימוש מטרותיהם.

11. אין חולק כי על הליכים פלייט להתנהל באופן יעיל ומהיר ככל הניתן, כך שהפגיעה בחירותם של נאשמים הנמצאים במעצר עד תום ההליכים תהיה מינימלית. משיקול זה קבעתי לא אחת כי ככל שההליך מתארך כך תיטה הכף לשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 6372/21 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 10 (4.10.2021)). יחד עם זאת, התמשכות הליכים אינה מאיינת את משקל האינטרס הציבורי.

המשיבים 1-3 נמצאים במעצר מזה למעלה משנתיים. המשיב 4 במעצר תקופה של קרוב לשנה. מדובר בפרק זמן לא מבוטל. ואולם, נוכח חומרת המעשים והסכנה הנשקפת מהם לשלום הציבור, אני סבור כי התמשכות ההליכים אינה מצדיקה בשלב זה את שחרורם ממעצר. טוב יעשה בית המשפט המחוזי אם יפעל להקדמת המועדים הקבועים לדיוני ההוכחות, ככל שניתן. בנסיבות אלו, אף איני רואה הצדקה להורות על בחינת חלופת מעצר של מעצר בפיקוח אלקטרוני. מובן מאליו כי החלטתו של חברי השופט י' כשר מיום 13.2.2023 לעריכת תסקיר בעניינו של משיב 2 עומדת בעינה. מלבד זאת, איני מורה על עריכת תסקירים נוספים.

12. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים 1-3 ב-90 יום, החל מיום 29.4.2023 והמשיב 4 ב-90 יום, החל מיום 24.5.2023, או עד למתן פסק דין בעניינם של המשיבים 1-4 ב-תפ"ח 15815-02-21 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח באייר התשפ"ג (9.5.2023).

ש ו פ ט